

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, for det foregår jo på den måde, at man selvfølgelig kommer med en vurdering af, hvordan tingene er, men der er ikke nogen, der siger: Sådan skal det være. Det er jo der, hvor grænsen går, så at sige, og der må man jo selv træffe sine beslutninger i DR på det tidspunkt, i DR's bestyrelse og i DR's redaktion.

Nu skal man jo passe på, at man ikke bliver for højtravende her. Selvfølgelig må det være tilladt, at der er en dialog om, om man synes, dækningen er objektiv eller ej; vi lever altså trods alt i et demokrati. Så derfor har man da ret til og mulighed for at sige, om man synes, det er objektivt eller fair eller ej. Det har man da ret til.

Forskellen ligger i, om man så går ind og siger: Du skal røre ved den eller den eller den. Det må de sådan set selv om, og det er der ikke nogen der har blandet sig i på noget tidspunkt. Hvad de træffer af personalemæssige dispositioner, er der ikke nogen, der har været inde over eller har rørt ved eller tænkt på, det må de sådan set selv om.

Mogens Jensen (S):

Jeg synes ikke, at jeg fik svar fra kulturministeren på det her. På den ene side har kulturministeren jo travlt med at forsvare et armslængdeprincip, altså at ministeren ikke må blande sig på de konkrete faglige områder, altså medier, filminstitut, andre områder. På den anden side kan jeg konstatere, at ministeren nu mener, at han er i sin fulde ret til at kontakte bestyrelsesmedlemmer, give dem skideballe og dermed udøve pression med hensyn til, hvad ministeren mener er det rigtige, der bør ske i de pågældende institutioner. Det er da – vil ministeren ikke medgive mig det? – et decideret brud på armslængdeprincippet, når ministeren forsøger at presse og gennem skideballe at påvirke konkrete institutioner til at gøre, som ministeren mener er det rigtige, selv om de selv skal træffe beslutningen.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det interessante er jo, hvordan afsender og modtager vurderer det her, og at det er som led i en normal dialog med en bestyrelsesformand og en minister. Sådan skal det være, nemlig at der selvfølgelig er en reaktion på, hvordan verden hænger sammen, og der må man jo så sige: Jamen sådan fungerer verden. Lige så vel kan man jo sige til bestyrelsesformanden: Du må ikke læse aviser, du må ikke åbne en bog, du må ikke se tv-

aviser, fordi der er kritik af dig. Sådan fungerer det jo ikke. Selvfølgelig må der være en sådan dialog, og alle politikere, inklusive ministre, både under den tidligere regering og under den nuværende regering, har selvfølgelig en ret til at ytre sig og komme med meninger om de forskellige ting. Sådan må det være.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi kender alle lande og systemer, hvor det er ganske normalt, at kulturministre retter henvendelse til ledelsen i offentlige radio- og tv-selskaber for at uddele skideballe. Jeg tror, de færreste danskere havde forestillet sig, at Danmark var et af de lande.

Det her er noget, som, hvis man skal sige det på en pæn måde, kunne ske i Berlusconi's Italien. Det er den pæne version. For det er da ikke i orden, at en kulturminister ringer til DR's bestyrelsesformand for at uddele skideballe, alene af den grund at ministeren er utilfreds med nyhedsafdelingens vinkling og dækning.

Er det her fremtiden for kulturministerens virke i forhold til DR's bestyrelsesformand, eller er det slut med den her slags henvendelser og skideballe?

Kl. 17.15

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen jeg har som minister lige så vel som andre ministre, der har rettet henvendelse, både under den nuværende regering og under den tidligere regering, fuldstændig klart en ret til at ytre mig om, hvad jeg mener om de forskellige produktions- og skideballe har jeg det.

Der er det bare vigtigt at understrege, at man i bestyrelsen har det overordnede programansvar, og så må man træffe sine endelige beslutninger nede i redaktionerne; der sidder der jo ikke nogen politikere og blander sig. Og derfor vil jeg stadig væk vove den påstand, som jeg afleverede for lidt siden, og udfordre med, at vi nok har nogle af verdens frieste medier, og hvis man måler det på forskellige leder og kanter, er vi nok nr. 1, 2 eller 3 eller noget i den stil. Vi har diversitet, pluralisme og frihed i vores medier, og det kan vi være stolte af, og det skal vi værne om og kæmpe for.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg ved næsten ikke, hvordan jeg skal ende den her dag. Ministeren siger, at det er o.k., at man kritiserer Danmarks Radio som minister, for man har ytringsfrihed.